

N:o 3/1944.

LAGUTSKOTTETS betänkande N:o 3/1944 med anledning av landstingsmannen Jac. Lundqvists motion om ändring av § 92 i landskapslagen om kommunalförvaltning i Mariehamm, given den 15 december 1931.

Med anledning av förenämnda motion, varöver landstinget inbegärt lagutskottets utlåtande, får utskottet värdsammast framhålla följande:

Utskottet har fäst sig vid, att kommunallagen för Mariehamm och kommunallagen för landskommunerna i landskapet Åland innehålla från varandra avvikande bestämmelser beträffande skattetillägg vid försenad skattebetalning. Under det att skattetillägget i Mariehamm utgår med sjuttio penni för varje fullt belopp av 100 mark utav den obetalade skatten per månad fr.o.m. den månad, varunder betalningsterminen tilländalupit, till den månad, varunder skatten erlägges, utgör tillägget i landskommunerna en mark per månad eller del därav, som efter betalningsdagen förflutit, för varje fullt belopp av etthundra mark eller del av detsamma. Den 30 december 1943 har i riket utfärdats en ny lag om skattetillägg, som skall erläggas vid försummad skattebetalning, enligt vilken skattetillägget erlägges med en årlig ränta av åtta procent för varje fullt belopp av etthundra mark och beräknas från den dag skatten senast bort erläggas till betalningsdagen. Nämda lag skall från och med den 1 januari 1944 tillämpas i landskapet vid indrivning av alla statens skatterester förutom sådana, beträffande vilka är särskilt stadgat. Lagstiftningen på området kan sålunda betecknas såsom kaotisk och förhållandena förbättras alls icke därigenom, att de myndigheter på fastlandet, som i handräckningsväg indriva åländska skatterester, i många fall alls icke känna till de här gällande olika stadgandena, utan vid skatteindrivningen tillämpa rikets lag.

Det hade därför måhända varit lyckligare, att frågan i hela dess vidd blivit föremål för utredning i landskapsnämnden, då den nu kommit på tal, i syfte att ernå om möjligt enhetliga stadganden åtminstone för de åländska kommunerna, men då Mariehamns stad kan hava ett visst ekonomiskt intresse av att den i motionen påyrkade lagändringen redan nu kommer till stånd, har utskottet icke i detta sammanhang ansett sig böra göra annat än erinra om förhållandet.

Vad motionen såsom sådan beträffar omfattar utskottet dess syftemål och föreslår värdsammast för landstinget

att motionsförslaget godkännes, dock sålunda att

mom. 5 erhåller följande ändrade lydelse:

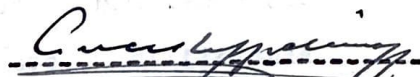
"Den, som över taxering anfört besvär, vare dock pliktig att vid skatteuppbörd erlägga det skattebelopp honom påförts, men är han, så framt besvären godkännas, berättigad att återfå, vad han för mycket erlagt, jämte ränta från uppbördsdagen till skattebeloppets återbetalningsdag enligt Finlands Banks under denna tid gällande lägsta diskontränta, ävensom ersättning för de kostnader, vilka han haft för sin ändringsansökan, där särskilt skäl ej förefinnes för kommunens befriande från dylik ersättningskyldighet."

Mariehamn den 22 februari 1944.

På lagutskottets vägnar:

Tor Brenning.

Axel Kuffschnoff.

Närvarande i utskottet: Tor Brenning, ordförande, Johannes Holmberg,
Herman Mattsson, Carl Holmqvist, Arthur Larson